

medvirke i de aktiveringsforslag, der er. Før i tiden var det jo det rent lægelige, det drejede sig om, hvis man ikke ville medvirke til det. Det er jeg lidt bekymret for, og jeg vil i hvert fald holde meget nøje øje med det.

Anders Samuelsen (RV):

Jeg skal også fra Det Radikale Venstres side udtrykke vores store glæde over det forslag, som vi behandler her i dag.

Det er helt klart, at det, der foregår ude på arbejdspladserne i dag, ikke er nær så godt fremme i medierne, som man kunne ønske sig. Hr. Jens Heimburger var inde på noget af det, nemlig hele den store indsats, som ligger i forhold til de medarbejdere, som allerede i dag er tilknyttet virksomhederne.

Det, der ofte sker, er, at man fokuserer på de store virksomheder, som kan lave et tiltag, og det er også meget godt, at de kan være lokomotiver i en udvikling, men det kan let komme til at skygge over, at dér, hvor den virkelig store indsats skal gøres, og dér, hvor der virkelig kan rykkes noget, er på vore mange små og mellemstore virksomheder.

Det, som vi kan gøre fra det offentliges side, er at forsøge at nedbryde de barrierer, der kan være i forhold til at få folk ind på arbejdsmarkedet og fastholde folk på arbejdsmarkedet, de barrierer, som vi kan opstille fra det offentliges side, men primært de barrierer, der er i forhold til en usikkerhed på virksomhederne om, hvorvidt man tør tage fat på at løse denne opgave.

Det er den form for barrierenedbrydning, som er vigtig, og det er her, det offentlige i høj grad kan spille en rolle. Det er også det, der på flere måder lægges op til med dette lovforslag.

Det gøres dels ved at indføre en mulighed for at lave en meget målrettet virksomhedsrevalidering. Det er en god ting, at man har mulighed for i en længere periode at kunne komme ud på virksomhederne og vise, hvad man duer til, inden man gensidigt forpligter sig over for hinanden. Det kan være med til at nedbryde en del af barriererne. Dels er det utrolig vigtigt, at vi med det her forslag får givet koordinationsudvalgene en mulighed for at oprette nogle formidlingshuse, hvis man kan sige det på den måde, nogle formidlingscentre, hvor man uden for de traditionelle systemer, altså kommunen helt for sig selv eller arbejdsformidlingerne, som et tredje ben har mulighed for at formidle arbejdet; et sted, hvor man kan gå hen og primært blive mødt af en vejleder og ikke på samme tid

af en kontrollant. Det mener vi er utrolig vigtigt.

En tredje barriere, som er vigtig at få gjort op med, er muligheden for, at man kan gå fra sin førtidspension og ind og afprøve sig selv, uden at man i løbet af en forholdsvis kort periode skal have taget sin førtidspension op, at man altså får mulighed for en langt længere hvilende periode, så man igen i tryghed kan gå ud og få afprøvet sine muligheder.

Alt i alt er der ingen tvivl om, at vi fra Det Radikale Venstres side støtter det her forslag, som vi mener er et godt skridt i den rigtige retning.

Jette Gottlieb (EL):

Ja, jeg må indrømme, at det er mig en fuldstændig gåde, at det her forslag ikke skal behandles sammen med det næste forslag, da man i de to forslag henviser til hinandens bemærkninger, men jeg forstår, at det har afstemningstaktiske begrundelser.

Det er så meget mere mærkværdigt, som vi nu her i salen for 5 minutter siden har fået omdelt en ændring til det kommende forslag, som formodentlig har noget at gøre med de ting, som vi behandler i det her forslag. Det tror jeg i hvert fald, men der er jo ikke andet for, end vi må få den endelige behandling under andenbehandlingen, når vi kender forslagernes endelige ordlyd. Det mener jeg nok ikke er helt i tråd med det, som Folketinget har behandlet om lovkvalitet.

Men tilbage til det forslag, som vi altså nu skal behandle isoleret her. Jeg må sige, at formålsparagraffen ser pæn ud, og den støtter Enhedslisten så fuldstændig, for bestræbelsen på at styrke den forebyggende indsats og fremme et rummeligt arbejdsmarked er rigtig.

Det problem, vi har, er de midler, der bliver brugt. For mig at se er de midler, som man bruger, at udbyde revalidenterne som en udsalgsvare. Det, vi kan se som forskellen på det, der står i lovforslaget, og så den eksisterende praksis, er ud over ordlyden, at man går fra, at man tidligere har fået fagets mindsteløn, og der så er gået et tilskud til den virksomhed, der har haft en revalidend, så går man nu over til, at man skal have en revalideringsydelse, som i alle tilfælde er lavere end fagets mindsteløn, som man hidtil har fået.

Det offentlige har så hidtil refunderet arbejdsgiveren en del af lønnen, men det skal nu være undtagelsen, at man gør det på den måde.